

[Viggo Starcke.]

at anføre, at netop den toldunion, der er dannet mellem Beneluxlandene, har medført, at der på landbrugsprodukternes område er kommet højere satser, som er til gene for Danmark, men at de vanskeligheder, Belgiens erhvervsliv befinder sig i, ikke skyldes Belgiens indre forhold, men de andre landes afspærring udadtil. De har en vis arbejdsløshed i Belgien, men arbejdsløsheden i Belgien kom før krigen ikke ned under 80 000. Nu er den højere, men tager man befolkningstallet i betragtning, er den belgiske arbejdsløshed ikke højere end den, vi har i Danmark. Nationalbudgettet regner med en gennemsnitlig arbejdsløshed i indeværende år på mellem 74 000 og 104 000. Det er dog en temmelig kraftig anklage mod den økonomiske politik, der føres.

Endelig glemte den højtærede handelsminister at nævne, at i Belgien har de givet fri adgang til udenlandske arbejdere; alene i de belgiske kulminer arbejder der 40 000 udenlandske arbejdere. Og de vanskeligheder, den belgiske industri har, skyldes ikke frembringelsen af kapitalvarer, hvor der stadig er højkonjunktur i produktionen, men de skyldes afsætningen af forbrugsvarer, og dette skyldes de andre landes restriktioner.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der var så venlig at yde retsforbundet den anerkendelse at ofre hele sin tale til et angreb på os, er en tapper mand, og vort fødeland var altid rigt på raske orlogshelte. Den 18. februar var jeg inviteret med til et møde ved venstres ungdomslandsstævne, og dér blev jeg spurgt, om jeg ville tale om retsforbundets politik; jeg svarede, at det ville jeg gerne. Så blev der spurgt, om jeg ville tage en diskussion med det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Dertil svarede jeg, at det ville jeg gerne, men så måtte det hedde: retsforbundets og venstres politik, hvortil der blev svaret: nej, nej, nej, der må ikke tales om venstres politik, kun om retsforbundets. Dertil svarede jeg, at det var en underlig form for fodbold, hvor der kun måtte spilles på den ene halvdel af banen, men skulle det være sådan, måtte det kun være retsforbundets teoretiske politik og ikke dets praktiske politik, for under de forhold ville man ikke kunne diskutere på lige fod. Det blev vedtaget. Dernæst blev jeg spurgt, om Axel Kristensen måtte rette nogle spørgsmål til mig inden. Så svarede jeg: jeg vil gerne have lov til at lave min tale selv, men jeg kan se på spørgsmålene, hvorefter det ærede medlem hr. Axel Kristensen sendte

mig en liste på et par og tyve spørgsmål af stor og omfattende art. Disse spørgsmål besvarede jeg på mødet under diskussionen; men det har åbenbart ikke gjort noget stort indtryk på det ærede medlem, siden han nu gentager spørgsmålene her i dag. Jeg har ikke noget imod at besvare spørgsmål, men ulønnet manuduktør er det dog ikke nødvendigt at være. Aftalen var den, at det skulle dreje sig om retsforbundets teori. Alligevel gik det ærede medlem hen og holdt en tale om retsforbundets teori og praksis — den er udtrykkelig trykt under den titel i dagbladet „København“ for den 19. februar. Den 26. februar var jeg oppe og tale på Grundtvigs højskole i Hillerød i en serie, hvor der var talere fra de forskellige politiske partier. Nogen tid forinden havde det ærede medlem hr. Axel Kristensen været der og talt om venstres politik. Det blev oplyst overfor forsamlingen deroppe, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen havde sagt, at han kun ville tale om venstres politik, hvis han også kunne få lov til at angribe retsforbundet.

Det kan man kalde ildhu. Og det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde: vi, som er liberalister — hvorefter han går hen og holder den mest socialistiske tale, der har været holdt under denne debat hidtil. Han udtalte, at det er ikke forkert at beskatte arbejdsskaberne indtægter, og konkluderede i, at folk ikke kan klare deres egne sager, de kan umuligt ordne noget selv, staten må ordne det hele for dem. Han udtalte: det er ikke spor dyrere, at staten ordner det og det og det, og det var fuldkommen begrebsforvirring at tro, at folk kunne ordne det billigere og bedre selv. Jeg kan ikke se andet, end at det er den klareste socialisme og planøkonomi. Det ærede medlem udtalte, at jordmonopolet er en bagatel. Ja, en hel bagatel er det dog ikke; et monopol, som andrager en kapitaliseret værdi af mange milliarder, måske syv milliarder, er dog ikke helt småpenge. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kunne ikke have gjort den tale bedre, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen holdt; det store parti, som medlem sine medlemmer tæller det ærede medlem hr. Axel Sneum og det ærede medlem hr. Axel Berg, kunne heller ikke; det radikale venstre, der tæller det ærede medlem hr. Axel Sørensen mellem sine medlemmer, vil også kunne tilslutte sig hans udtalelser, og det konservative folkeparti, hvis finansielle ordfører det ærede medlem hr. Aksel Møller er, vil kunne bifalde dem i høj grad. Det vil altså sige, at samtlige Aksel-magter principielt er enige, og deroverfor står rets-